

Sygn. akt: I C 234/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Świnoujściu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Sarzyńska
Protokolant:	Barbara Kozieł

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2016 r. w Świnoujściu

na rozprawie

sprawy z powództwa **W. W. (1), M. W. (1)**

przeciwko **G. C., D. C.**

o zapłatę

I. Zasądza solidarnie od pozwanych G. C. i D. C. na rzecz powodów W. W. (1) i M. W. (1) solidarnie kwotę 23.427,72zł (dwadzieścia trzy tysiące czterysta dwadzieścia siedem złotych siedemdziesiąt dwa grosze) z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 18.422,66zł (osiemnaście tysięcy czterysta dwadzieścia dwa złote sześćdziesiąt sześć groszy) od dnia 1 lipca 2010r. do dnia 31 grudnia 2015r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty oraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 5.005,06zł (pięć tysięcy pięć złotych sześć groszy) od dnia 28 czerwca 2013r. do dnia 31 grudnia 2015r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III. Zasądza solidarnie od pozwanych G. C. i D. C. na rzecz powodów W. W. (1) i M. W. (1) solidarnie kwotę 2.268,79zł (dwa tysiące dwieście sześćdziesiąt osiem złotych siedemdziesiąt dziewięć groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

IV. Zasądza solidarnie od pozwanych G. C. i D. C. na rzecz powodów W. W. (1) i M. W. (1) solidarnie kwotę 2.892zł (dwa tysiące osiemset dziewięćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

V. Nakazuje pobrać solidarnie od pozwanych G. C. i D. C. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Świnoujściu kwotę 1.656,80zł (tysiąc sześćset pięćdziesiąt sześć złotych osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu poniesionych wydatków.

Sygn. akt IC 234/13

UZASADNIENIE

Powodowie wystąpili przeciwko pozwanym z powództwem o zapłatę kwoty 33.822,47 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 1 lipca 2010r. do dnia zapłaty. Ponadto wnieśli o zasądzenie na ich rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, że powód i pozwana byli wraz z K. K. współnikami spółki cywilnej (...). K. K. wypowiedział swój udział w spółce i w związku z tym zażądał od pozostałych współników rozliczenia swojego udziału, który określił ostatecznie na 50.000 zł. Powód w dniu 31 maja 2001r. zawarł z K. K. ugodę, w której zgodnie ustalili, że przypadający od powoda udział w kwocie 25.000 zł zostanie spłacony w terminie do dnia 30 września 2001r. W związku z tym, że powód swojego zobowiązania nie wykonał K. K. wystąpił przeciwko niemu o zapłatę. W dniu 8 sierpnia 2002r. Sąd Rejonowy w S.wydał nakaz zapłaty w którym zobowiązał powoda do zapłaty kwoty 25.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 października 2001r. Wobec oświadczenia K. K., że W. W. (1) dobrowolnie zapłacił kwotę 10.000 zł nakaz zapłaty został uchylony co do kwoty 9.014 zł wraz z odsetkami ustawowymi za okres od dnia 1 października 2001r. do dnia 12 marca 2002r. Postanowieniem z dnia 9 grudnia 2003r. Sąd Rejonowy w S.nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 8 sierpnia 2002r. przeciwko małżonce W. W. (1) M. W. (1). Postępowanie egzekucyjne toczyło się przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Ś. M. W. (2) pod sygn. akt (...)zakończyło się wyegzekwowaniem całości dochodzonego przez wierzyciela roszczenia. Powód dokonał więc spłaty przypadającego na niego części udziału K. K. w spółce cywilnej. K. K. nie poprzestał na wyegzekwowaniu od W. W. (1) przypadającej na niego części spłaty i pozwał powoda solidarnie z D. C. o zapłatę kwoty 25.000 zł. W dniu 9 października 2003r. Sąd Rejonowy w S.wydał w sprawie o sygn. akt (...) wyrok częściowo zaoczny, zasądzający od W. W. (1) i D. C. kwotę 25.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 1 marca 2001r. Postanowieniem z dnia 27 lutego 2004r. Sąd Rejonowy w sprawie o sygn. akt (...) nadał powyższemu wyrokowi klauzulę wykonalności przeciwko małżonkom dłużników M. W. (1) i G. C.. Postępowanie egzekucyjne toczyło się przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w Ś.M. W. (2) pod sygn. akt (...), w jego toku wyegzekwowano od dłużników łącznie kwotę 33.822,47 zł, na którą składa się kwota 25.927,19 zł wyegzekwowana z nieruchomości dłużników oraz kwota 7.895,28 zł tytułem kosztów postępowania egzekucyjnego wyegzekwowanych od dłużników. Udział powodów w spłacie K. K. jest znacznie większy niż pozwanych. Wspólnicy spółki cywilnej są odpowiedzialni solidarnie za spłatę wierzyciela. Z uwagi na treść art. 376 § 1 kc przyjąć należy, że zastosowanie w sprawie znajduje zasada, iż dłużnik który spełnił świadczenie może żądać jego zwrotu w częściach równych. Dlatego w sytuacji gdy powodowie sami dokonali spłaty udziału K. K. to mogą od pozwanych żądać kwoty 33.822,47 zł.

Pozwani na rozprawie w dniu 6 grudnia 2011r. wnieśli o oddalenie powództwa w całości oraz podnieśli zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem. Wskazali, że roszczenie powodów jest związane z działalnością gospodarczą i dlatego przedawnia się po trzech lat. Roszczenie regresowe powstaje z chwilą spełnienia świadczenia, w tym także częściowego. Za termin spełnienia w sprawie (...) uznać należy datę uprawomocnienia się planu podziału sumy uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości dłużników tj. dzień 8 sierpnia 2006r. Tym samym roszczenie powodów przedawniło się z dniem 8 sierpnia 2009r. tj. przed wniesieniem pozwu w niniejszej sprawie. Wcześniejsze wpłaty na rzecz K. K. nastąpiły jeszcze we wcześniejszych datach. W toku postępowanie egzekucyjnego prowadzonego pod sygn. akt (...) od pozwanej D. C. wyegzekwowana została łącznie kwota 32.760,76 zł, w tym 2.326,50 zł kosztów. Natomiast od powoda wyegzekwowano łącznie w tym postępowaniu 29.816,27 zł, w tym 3.889,08 zł kosztów. Wobec pozwanych żadnych skutków prawnych nie może wywołać ugoda zawarta pomiędzy K. K. i powodem. Nie doszło bowiem do rozliczenia spółki cywilnej i wszelkie ustalenia czynione w tym zakresie przez powoda i K. K. nie są dla pozwanych wiążące. Powodowie nie wykazali jaką kwotę faktycznie wpłacili K. K. w ramach wykonania orzeczenia w sprawie (...) Ponadto pomiędzy powódką i pozwanymi oraz pomiędzy pozwaną a powodami nie istnieje żaden stosunek prawny uzasadniający żądanie pozwu.

W piśmie procesowym z dnia 22 grudnia 2011r. powodowie podnieśli, że do ich roszczenia znajduje zastosowanie dziesięcioletni termin przedawnienia i wobec tego nie uległo ono przedawnieniu. To roszczenie jest bowiem roszczeniem regresowym, a bieg jego przedawnienia rozpoczyna się najwcześniej w chwili spełnienia świadczenia. Za chwilę spełnienia świadczenia uznać zaś należy chwilę faktycznego zaspokojenia wierzyciela. Do roszczenia powodów

nie znajduje zastosowania trzyletni termin przedawnienia, gdyż roszczenie to nie jest związane bezpośrednio z prowadzeniem działalności gospodarczej. Ponadto powódka i pozwany nie byli współnikami spółki cywilnej.

Na rozprawie w dniu 14 lutego 2012r. powodowie podnieśli, że w relacjach pomiędzy powodem i pozwanym oraz pomiędzy powódką i pozwanymi zastosowanie znaleźć powinny przepisy o bezpodstawnym wzbogaceniu.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 12 maja 1997r. powód W. W. (1) i pozwana D. C. zawarli umowę spółki cywilnej.

Dowód: umowa z dnia 12.05.1997r. – k. 10

Na podstawie aneksu nr (...) z dnia 11 lutego 1998r. do powyższej umowy do spółki cywilnej przystąpił K. K., wnosząc wkład pieniężny w kwocie 50.000 zł.

Dowód: aneks nr (...) z dnia 11.02.1998r. – k. 11

K. K. wypowiedział swój udział w spółce z dniem 31 grudnia 2000r. i zażądał rozliczenia się z nim z tytułu udziału w spółce od pozostałych współników.

Dowód: pismo K. K. z dnia 25.01.2001r. k. 12

W dniu 31 maja 2001r. powód W. W. (1) zawarł z K. K. ugodę w której powód uznał przypadającą na niego część roszczenia K. K. w kwocie 26.970,89 zł i w związku z tym zobowiązał się do zapłaty kwoty 25.000 zł do dnia 30 września 2001r.

Dowód: ugoda z dnia 31.05.2001r. – k. 13

W związku z niewywiązaniem się przez powoda z powyższej ugody K. K. wystąpił przeciwko niemu z powództwem o zapłatę. Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 8 sierpnia 2002r. Sąd Rejonowy w S.w sprawie o sygn. akt (...) nakazał W. W. (1) zapłacić K. K. kwotę 25.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 1 października 2001r. oraz kwotą 6.015 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W tym samym postępowaniu K. K. pismem procesowym z dnia 30 sierpnia 2002r. poinformował, że W. W. (1) po wniesieniu pozwu zapłacił na jego rzecz kwotę 10.000 zł oraz wniósł o zasądzenie od W. W. (1) kwoty 15.985,43 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 1 października 2001r. do dnia zapłaty wraz kwotą 6.015 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, cofając powództwo w pozostałym zakresie. Postanowieniem z dnia 4 września 2002r. Sąd Rejonowy w S.uchylił nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w S.z dnia 8 sierpnia 2002r. w części dotyczącej obowiązku zapłaty przez W. W. (1) kwoty 9.014,57 zł oraz odsetek ustawowych od tej kwoty od dnia 1 października 2001r. do dnia 11 marca 2002r. i w tym zakresie umorzył postępowanie. Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2003r. Sąd Rejonowy w S.nadał klauzulę wykonalności postanowieniu z dnia 4 września 2002r. przeciwko dłużnikowi W. W. (1). Postanowieniem z dnia 7 stycznia 2004r. Sąd Rejonowy w S.nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 8 sierpnia 2002r. przeciwko dłużnikowi W. W. (1). Natomiast postanowieniem z dnia 9 grudnia 2003r. w sprawie o sygn. (...) Sąd Rejonowy w S.nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 8 sierpnia 2002r., zmienionemu postanowieniem z dnia 4 września 2002r., przeciwko żonie dłużnika M. W. (1) z ograniczeniem jej majątku do majątku objętego wspólnością majątkową.

Dowód: ugoda z dnia 31.05.2001r. – k. 13,

nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 08.08.2002r. z klauzulą

wykonalności – k.14,

pismo procesowe z dnia 30.08.2002r. – k. 15,

postanowienie z dnia 04.09.2002r. z klauzulą wykonalności – k. 16,

postanowienie z dnia 09.12.2003r. – k. 17

Na podstawie powyższych tytułów wykonawczych K. K. wszczął przeciwko W. W. (1) i M. W. (1) postępowanie egzekucyjne prowadzone pod sygn. akt (...) przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ś. M. W. (2), a następnie przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ś.R. J.. W ramach tego postępowania od dłużników wyegzekwowana została łącznie kwota 34.299,06 zł. Na kwotę tę składają się:

- 1.000,00 zł z planu podziału sumy uzyskanej z licytacji ruchomości zgodnie z postanowieniem Komornika z dnia 08.01.2004 r.,
- 29.565,33 zł z planu podziału sumy uzyskanej z licytacji nieruchomości położonej w W. gm. M. - KW (...),
- 3.636,25 zł z planu podziału sumy 32.000,00 zł wpłaconej dobrowolnie dnia 28.08.2009 r. przez W. W. (1),
- 97,48 zł potrącenie zasiłku chorobowego przysługującego W. W. (1) dokonane dnia 27.11.2003 r. przez ZUS.

Z wyegzekwowanej kwoty zaliczono:

- na rzecz wierzyciela kwotę 26.804,43 zł,
- tytułem kosztów procesu kwotę 5.087,00 zł,
- tytułem kosztów egzekucyjnych kwotę 309,95 zł,
- tytułem zwrotu kosztów zastępstwa w egzekucji kwotę 2.000,00 zł

W toku postępowania egzekucyjnego (...) od pozwanych D. C. i G. C. nie wyegzekwowano żadnej kwoty.

Dowód: opinia biegłego sądowego A. K. k.335-366,

uzupełniająca opinia biegłego sądowego A. K. k.444-448

K. K. wystąpił również z pozwem o zapłatę kwoty 25.000 zł, tytułem spłaty pozostałej części jego wkładu do spółki, przeciwko powodowi W. W. (1) i pozwanej D. C.. Wyrokiem z dnia 9 października 2003r., zaocznym w stosunku do W. W. (1), Sąd Rejonowy w S.w sprawie o sygn. akt (...) zasądził solidarnie od W. W. (1) i D. C. na rzecz K. K. kwotę 25.000 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 1 marca 2001r. do dnia zapłaty oraz kwotę 2.415 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Postanowieniem z dnia 27 listopada 2003r. Sąd Rejonowy w S.nadał powyższemu wyrokowi klauzulę wykonalności przeciwko W. W. (1) i D. C.. Natomiast postanowieniem z dnia 27 lutego 2004r. w sprawie o sygn. akt (...) Sąd Rejonowy w S.nadał powyższemu wyrokowi klauzulę wykonalności przeciwko małżonkom dłużników – M. W. (1) i G. C..

Dowód: wyrok z dnia 09.10.2003r. z klauzulą wykonalności – k. 19 ,

postanowienie z dnia 27.02.2004r. – k. 20

Na podstawie powyższych tytułów wykonawczych K. K. wszczął przeciwko W. W. (1), M. W. (1), D. C. i G. C. postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ś.M. W. (2) pod sygn. akt (...).

W toku tego postępowania od D. C. i G. C. wyegzekwowano kwotę 32.833,31zł, z której 29.862,48zł przekazano wierzycielowi, na poczet opłat egzekucyjnych zaliczono kwotę 2.326,5zł, na koszty przekazów środków pieniężnych

kwotę 203,5zł oraz na wydatki kwotę 400zł. Biegły stwierdził brak w aktach egzekucyjnych (...) dowodu przekazania na rzecz wierzyciela kwoty 40,83zł. Kwota ta jednak została wyegzekwowana w toku tego postępowania egzekucyjnego z majątku pozwanych.

W postępowaniu (...) Komornik wyegzekwował również kwotę 30.384,62zł z majątku powodów, z której wierzycielowi przekazano kwotę 25.927,16zł, (w tym na poczet należności głównej 5.788,66zł i na poczet odsetek 20.138,53zł) kwota 3.889,08zł zaliczona została na poczet kosztów egzekucyjnych a kwota 568,35zł na poczet kosztów zastępstwa procesowego.

Dowód: opinia biegłego sądowego A. K. k.335-366,

uzupełniająca opinia biegłego sądowego A. K. k.444-448

Postanowieniem z dnia 16 września 2013r. Sąd Rejonowy w Ś.pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy - nakaz zapłaty Sądu Rejonowego w S.z dnia 8 sierpnia 2002r. sygn. akt (...) Przesłanką uzasadniająca pozbawienie wykonalności było stwierdzenie, że świadczenie zasądzona tym tytułem została w całości spełniona zarówno w wyniku postępowania egzekucyjnego (...) jak i w wyniku skutecznego potrącenia z wierzytelnością K. K. wzajemnej wierzytelności W. i M. W. (1) przysługującej im w stosunku do K. K. z tytułu nadpłaty należności wyegzekwowanej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ś.w sprawach (...) i Km (...). Potrącenie dotyczyło wierzytelności w kwocie 5.005,06zł.

Dowód: postanowienie Sądu Rejonowego w Ś.z dnia 16.09.2013r. sygn. akt (...) k.416-423,

informacja o stanie zaległości k.401, k.404

Pismem z dnia 9 czerwca 2010r. powodowie wezwali pozwanych do zapłaty kwoty 33.822,47 zł w terminie 14 dni od otrzymania wezwania. W piśmie z dnia 1 lipca 2010r. pozwani odmówili zapłaty żądanej przez powodów kwoty.

Dowód: pismo pełnomocnika powodów z dnia 09.06.2010r. – k. 24,

pismo pełnomocnika pozwanych z dnia 01.07.2010r. – k. 25

W dniu 20 października 2010r. powodowie wystąpili z wnioskiem o zawiązanie pozwanych do próby ugodowej. Postanowienie toczące się przed Sądem Rejonowym w Ś.pod sygn. akt (...) W sprawie tej nie doszło do zawarcia ugody pomiędzy stronami.

Zarówno w małżeństwie powodów jak i pozwanych obowiązuje ustrój wspólności majątkowej małżeńskiej,

bezsporne

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w znacznej części okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art. 376 § 1 kc jeżeli jeden z dłużników solidarnych spełnił świadczenie, treść istniejącego między współdłużnikami stosunku prawnego rozstrzyga o tym, czy i w jakich częściach może on żądać zwrotu od współdłużników. Jeżeli z treści tego stosunku nie wynika nic innego, dłużnik, który świadczenie spełnił, może żądać zwrotu w częściach równych. Stosownie do treści art. 871 § 1 kc współnikowi występującemu ze spółki zwraca się w naturze rzeczy, które wniósł do spółki do używania, oraz wypłaca się w pieniądzu wartość jego wkładu oznaczoną w umowie spółki, a w braku takiego oznaczenia - wartość, którą wkład ten miał w chwili wniesienia. Nie ulega zwrotowi wartość wkładu polegającego na świadczeniu usług albo na używaniu przez spółkę rzeczy należących do współnika. Art. 864 kc stanowi natomiast, że za zobowiązania spółki wspólnicy odpowiedzialni są solidarnie.

W niniejszej sprawie bezspornym było, że powód W. W. (1) wraz z pozwaną D. C. i K. K. byli związani umową spółki cywilnej. Bezspornym było również to, że K. K. z dniem 31 grudnia 2000r. wypowiedział swój udział w spółce.

Niewątpliwie więc, stosownie do treści art. 871 § 1 kc, po stronie pozostałych wspólników powstał obowiązek zwrotu K. K. wniesionego przez niego wkładu pieniężnego. Wkład ten wynosił 50.000 zł. Obowiązek zapłaty tej kwoty ma niewątpliwie charakter zobowiązania solidarnego i w związku z tym do wzajemnych rozliczeń pomiędzy wspólnikami spłacającymi dłużnika występującego ze spółki zastosowanie znaleźć powinien art. 376 § 1 kc. Umowa spółki nie zawiera żadnych regulacji w zakresie zobowiązania regresowego w związku z tym należy przyjąć, że W. W. (1) i D. C. mieli obowiązek zapłacić K. W. po połowie równowartości jego wkładu pieniężnego do spółki. Nie stoi temu na przeszkodzie fakt, iż pomiędzy wspólnikami nie doszło do podziału majątku. Obowiązek zapłaty na rzecz byłego wspólnika, wynika bowiem z art. 871 § 1 kc i jest niezależny od innych rozliczeń wspólników.

Pozwani w pierwszej kolejności podnieśli w niniejszej sprawie zarzut przedawnienia roszczeń powodów. Zarzut ten został uwzględniony przez Sąd I instancji w wyroku z dnia 28 czerwca 2012r. Do zarzutów tych odniósł się Sąd Okręgowy rozpoznając apelację od powyższego orzeczenia. Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku z dnia 21 marca 2013r. uznał, iż zarzut ten jest nieuzasadniony. Sąd ponownie rozpoznający sprawę podziela ten pogląd. Niewątpliwie roszczenia dochodzone przez K. K. zarówno od W. W. (1) jak i od D. C. były związane z umową spółki cywilnej i należały do zobowiązań spółki. Roszczenia te podlegały zatem trzyletniemu okresowi przedawnienia. Podkreślić jednak należy, iż roszczenie dochodzone w niniejszym postępowaniu jest roszczeniem regresowym, a zatem niezależnym od roszczenia pierwotnego. Podstawę roszczenia W. W. (1) w stosunku do D. C. stanowi art. 376 § 1 kc. Zobowiązanie z tego tytułu nie należy niewątpliwie do długów spółki. Roszczenie takie nie należy także do zakresu działalności gospodarczej sensu stricte prowadzonej przez osobę fizyczną w ramach spółki cywilnej w opisanym powyżej znaczeniu. Ze względu na powyższe Sąd orzekający uznał, iż podniesiony przez pozwanych zarzut przedawnienia nie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powodowie dowodzili, iż pomimo solidarnej odpowiedzialności W. W. (1) i D. C., to z ich majątku została wyegzekwowana na rzecz wierzyciela K. K. kwota wyższa o 33.822,47zł niż z majątku małżonków C.. Zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 6 kc, ciężar dowodowy w tym zakresie obciążał powodów. W ocenie Sądu powodowie temu ciężarowi sprościli. Na wniosek powodów został dopuszczony i przeprowadzony dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu księgowości A. K.. Biegła w swojej opinii, jak też w opinii uzupełniającej określiła wysokość kwot wyegzekwowanych w toku postępowań egzekucyjnych (...) oraz (...) z majątku małżonków W. oraz z majątku małżonków C.. Biegła szczegółowo wskazała przy pomocy jakich środków egzekucyjnych należności te zostały wyegzekwowane. Od małżonków W. w postępowaniu egzekucyjnym (...) wyegzekwowano kwotę 34.299,06 zł. W postępowaniu (...) wyegzekwowano od nich kwotę 30.384,62zł. Dodatkowo W. W. (1) dobrowolnie zapłacił na rzecz K. K. kwotę 10.000zł, ponadto z wierzytelnością K. K. egzekwowaną w toku postępowania (...) skutecznie została potrącona wierzytelność wzajemna W. W. (1) w kwocie 5.005,06zł. Oznacza to, że łącznie na poczet wierzytelności K. K. wynikającej ze spłaty jego udziału w majątku spółki, z majątku małżonków W. została zapłacona, wyegzekwowana lub spełniona poprzez potrącenie łączna kwota 79.688,74zł. W tym samym czasie z majątku małżonków C. została wyegzekwowana w postępowaniu egzekucyjnym (...) kwota 32.833,31zł. Oznacza to, iż łącznie z majątku stron została wydatkowana kwota 112.522,05zł związana z realizacją wierzytelności K. K. i związanymi z nią kosztami. Sąd bowiem stoi na stanowisku, że uwzględnieniu podlegają tu także koszty postępowań sądowych (sygn. akt (...) i sygn. akt (...)) i dalej koszty egzekucyjne. Sąd podziela w tym zakresie stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w uchwale z dnia 28 lutego 2013 roku (III CZP 108/12), w którym Sąd Najwyższy wskazał, iż wspólnik spółki jawnej, który spełnił świadczenie na rzecz wierzyciela tej spółki, może żądać od innego jej wspólnika zwrotu odpowiedniej części tego świadczenia wraz z kosztami procesu wytoczonego przeciwko niemu, chyba że pozwany wspólnik skutecznie podniesie zarzut wadliwego prowadzenia procesu przez wspólnika pozwanego przez wierzyciela. Zapatrywanie takie pozostaje aktualne w stosunku do wspólników spółki cywilnej oraz analogicznie co do kosztów postępowania egzekucyjnego. W ocenie Sądu zasada solidarnej odpowiedzialności wynikająca z art. 376 § 1 kc przesądza o tym, że łączna kwota wydatkowana i wyegzekwowana od stron winna obciążać każdego z dłużników solidarnych po połowie. Oznacza to, że kwota obciążająca majątek każdej ze stron wynosi 56.261,02zł. Uiszczenie przez powodów kwoty 79.688,74zł jest zatem równoznaczne z nadpłaceniem przez nich kwoty 23.427,72zł w stosunku do wielkości długu przypadającego na W. W. (1). Dlatego też Sąd uznał, iż żądanie powodów zasądzenia od pozwanych jest uzasadnione co do kwoty 23.427,72zł.

Inną podstawę prawną posiadało roszczenie W. W. (1) skierowanie przeciwko G. C. i żądanie przez M. W. (1) zasądzenia kwoty dochodzonej pozwem od małżonków C.. Zdaniem Sądu w sprawie bezsporne było to, że w małżeństwach stron obowiązywały ustroje wspólności majątkowej małżeńskiej, a także nie powoływano okoliczności wskazujących na to, że W. W. (1) posiadał jakikolwiek majątek odrębny, podobnie jak D. C.. Stosownie bowiem do treści art. 32 § 1 i 2 kr i op w brzmieniu sprzed dnia 20 stycznia 2005 roku, dorobkiem małżonków są przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich. W szczególności stanowią dorobek małżonków: pobrane wynagrodzenie za pracę oraz za inne usługi świadczone osobiście przez któregokolwiek z małżonków oraz dochody z majątku wspólnego, jak również z odrębnego majątku każdego z małżonków. Zatem zasadą było, że przedmioty majątkowe w tym środki pieniężne uzyskane w czasie trwania małżeństwa, wchodziły w skład majątku wspólnego i dopiero od takiej zasady zachodziły wyjątki, normowane w art. 33 kro i op w tym samym brzmieniu. Oznacza to, iż zapłata kwoty 10.000zł dokonana przez W. W. (1) a następnie środki wyegzekwowane przez komornika sądowego, obciążały i powodowały pomniejszenie majątku wspólnego małżonków W.. Ich uiszczenie na poczet K. K. stanowiło również przysporzenie na rzecz G. C.. Prowadziło bowiem do pomniejszenia długu D. C., który był egzekwowany z majątku wspólnego małżonków C.. W toku niniejszego postępowania pozwani nie wykazali ani nawet nie podnosili okoliczności, iż istniał majątek odrębny pozwanej D. C. z której była, bądź mogłaby być prowadzona skuteczna egzekucja. W ocenie Sądu podstawą roszczenia powódki M. W. (1) w stosunku do małżonków C. i roszczenie W. W. (1) wobec pozwanego G. C. stanowią przepisy o bezpodstawnym wzbogaceniu. W doktrynie prawa (vide: System Prawa Prywatnego, Prawo zobowiązań - część ogólna Tom 5 pod red Z. Radwańskiego, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2006, str. 309 - 322) trafnie podkreśla się, że szczególna sytuacja zachodzi w przypadku pokrycia przez osobę trzecią zobowiązania jednego z dłużników solidarnych. W takim przypadku osoba taka nie nabywa roszczenia regresowego z art. 376 § 1 kc, może jednak dochodzić zwrotu bezpodstawnego wzbogacenia. Zapłata jest tu bowiem źródłem wzbogacenia współdłużników, co uzasadnia przyznanie płacącemu odpowiedniego roszczenia przeciwko nim (por. tu wyrok SN z dnia 11 stycznia 1973 r., II Cr 648/72). Stosownie do treści art. 405 kc kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości. W niniejszym stanie faktycznym niewątpliwie doszło do pomniejszenia majątku M. W. (1) co z kolei doprowadziło do przysporzenia korzyści zarówno D. C. jak i G. C.. W toku postępowania pozwani nie wykazali, aby zaistniały przesłanki z art. 409kc i aby pozwani uzyskaną korzyść zużyli albo utracili i nie byli już wzbogaceni. Dlatego też Sąd uznał, iż powódce M. W. (1) przysługuje legitymacja czynna w niniejszym postępowaniu a jej roszczenie w stosunku do pozwanych jest uzasadnione co do zasady. W ocenie Sądu taka sama była podstawa roszczenia W. W. (1) wobec G. C..

Sąd uznał, iż żądanie powódów co do wysokości uzasadnione było co do kwoty 23.427,72zł i taką też kwotę Sąd zasądził, oddalając powództwo w pozostałej części.

O odsetkach Sąd orzekł na podacie art. 481 §1 kc, zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Powodowie wnosili o zasądzenie roszczenia głównego wraz z odsetkami liczonymi od dnia 1 lipca 2010r. Początkową datą naliczania odsetek była data sporządzenia przez pełnomocnika pozwanych pisma, w którym odmówił on uiszczenia kwoty 33.822,47zł, żądanej w wezwaniu do zapłaty z dnia 9 czerwca 2010r. Sąd uznał, iż żądanie zasądzenia ustawowych odsetek od tego dnia jest uzasadnione co do zasady tylko co do kwoty 18.422,66zł. W takim zakresie Sąd orzekł o odsetkach, przy czym w związku z wejściem w życie z dniem 1 stycznia 2016r. rozporządzenia Ministra sprawiedliwości w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, Sąd sprecyzował, iż do dnia 31 grudnia 2015r. kwota 18.422,66zł zasądzona została wraz z odsetkami ustawowymi a od dnia 1 stycznia 2016r. z odsetkami ustawowymi za opóźnienie. Sąd za nieuzasadnione uznał żądanie zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty 5.005,06zł od dnia 1 lipca 2010r. do dnia 28 czerwca 2013r., tj. daty wniesienia pozwu w niniejszej sprawie. Sąd uznał bowiem, iż kwota ta, w chwili sporządzania wezwania do zapłaty z dnia 9 czerwca 2010r. i odpowiedzi na to wezwanie z dnia 1 lipca 2010r., nie była jeszcze wymagalna i nie stanowiła spełnienia świadczenia powódów w stosunku do K. K., a zatem pozwani nie byli jeszcze wówczas w zwole z jej zapłatą na rzecz powódów. Oświadczenie o potrąceniu wierzytelności powódów z wierzytelnością K. K. zostało złożone później a powodowie nie wykazali, aby po złożeniu

tego oświadczenia wzywali pozwanych do zapłaty. Ze względu na powyższe Sąd uznał, iż odsetki ustawowe od tej kwoty mogą być zasądzone najwcześniej od dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie, tj. od dnia 28 czerwca 2013r.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie zebranego materiału dowodowego, w szczególności na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach. Za decydujący dowód potwierdzający w przeważającej części stanowisko powodów Sąd uznał opinię biegłego sądowego A. K.. Biegła rzetelnie, profesjonalnie i wnikliwie przeprowadziła analizę wpłat należności wyegzekwowanych od stron w toku postępowań egzekucyjnych (...) i (...). Swoje stanowisko biegła w sposób logiczny wykazała i uzasadniła. Opinia ta potwierdziła, iż w wydawanych przez kolejnych komorników zaświadczeniach o stanie zadłużenia występowały liczne nieścisłości, dlatego też dokumenty te miały drugorzędny walor dowodowy. Mniej przydatne okazały się zeznania świadka K. K. ze względu na ich dużą ogólnikowość wynikającą także stąd, iż pomiędzy stronami toczyło się wiele postępowań sądowych i egzekucyjnych a świadek nie pamiętał ich szczegółów. Również wyjaśnienia stron, biorąc pod uwagę przedmiot i charakter niniejszej sprawy, miały drugorzędne znaczenie dla jej rozstrzygnięcia.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc. Sąd rozdzielił te koszty proporcjonalnie do stopnia w jakim każda ze stron niniejszy proces wygrała i go przegrała. Na koszty złożyły się opłata sądowa, koszty wynagrodzenia pełnomocników, opłata skarbową od pełnomocnictwa oraz koszty wynagrodzenia biegłego. Ponieważ Skarb Państwa Sąd Rejonowy w Świnoujściu poniósł wydatki związane z wypłatą wynagrodzenia biegłego w części przewyższającej uiszczoną przez powodów zaliczkę, po wzajemnym rozliczeniu stron nakazał pobrać od pozwanych kwotę 1.656,80zł